

[Alfred Jensen.]

at blive genantaget, naar de hjemsendes. Vi ved, hvor ofte det er Tilfældet, at en Mand, der har været indkaldt til Militærtjeneste, efter Hjemsendelsen staar uden Beskæftigelse, idet hans gamle Plads er optaget, og vi mener ikke, at de unge Mennesker, der i denne Sommer indkaldes til Sikringstjeneste, skal være udsat for at have mistet deres Arbejde, naar de kommer hjem. Derfor mener vi, at det vil være heldigt, at en saadan Bestemmelse indsættes i denne Lov, der jo netop handler om de indkaldte.

Saa er der det tredie Ændringsforslag, der drejer sig om at ændre selve Lovforslagets Titel. Dette Ændringsforslag staar naturligvis i Forbindelse med den Udvidelse, vi giver Lovforslaget. Vi har foreslaaet at benævne Lovforslaget som midlertidigt, fordi det jo har vist sig at være et Omraade, som man ikke har haft Opmærksomheden tilstrækkeligt henvendt paa. Alene det, at det er en Ændring i Forsorgsloven, vi behandler, viser jo, at man ikke har regnet med, at saadanne Tilstande kom til at foreligge, og derfor mener vi, at den Ændring, der nu indføres, maa være midlertidig, at Spørgsmaalet maa tages op, og at det maa lovfæstes paa anden og mere tilbørlig Maade.

Jeg skal anbefale disse tre Ændringsforslag til Vedtagelse.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Det Lovforslag, jeg har fremsat for dette høje Ting, er efter min Opfattelse bedre, end Forslaget vilde blive, hvis de foreslaaede Ændringer blev gennemført, idet Spændvidden er langt større i det Forslag, der er fremsat fra Regeringens Side og vedtaget i det andet høje Ting. Jeg kan derfor ikke anbefale det stillede Ændringsforslag under Nr. 1. Og Ændringsforslag Nr. 2 kan jeg heller ikke tiltræde. Det er offentligt udtalt af Arbejdsgiverforeningens Formand, at han regner med, at man blandt alle Arbejdsgivere vil anse det for en Selvfølge, at det Personale, der kommer ind som Soldater under den ekstraordinære Indkaldelse, genantages. At gøre det til en Pligt for Arbejdsgivere under alle Forhold at genantage Arbejdere, der maaske kun har været beskæftiget i de paagældende Firmaer i kort Tid, og for hvem der maaske ikke er Arbejde, naar Indkaldelsesperioden er forbi, vilde betyde, at man skabte en Mængde Vanskeligheder, som ikke uden videre er til at overskue.

Jeg maa derfor anbefale dette høje Ting at forkaste de foreslaaede Ændringer.

Alfred Jensen: Jeg tror, at Ministeren i nogen Grad har misforstaaet vort første Ændringsforslag. Det gaar ikke ud paa at tilsidesætte det Forslag, Ministeren har stillet; det er tværtimod et Supplement hertil, saaledes at hvis vort Ændringsforslag vedtages, gælder baade den af os foreslaaede Formel og den af Ministeren foreslaaede Bestemmelse, saa der er absolut ikke Tale om, hvilket der er bedst; begge Dele vil blive Lov, og de indkaldte vil faa Fordel af begge Forslag.

Hvad Indvendingerne mod det andet Ændringsforslag angaar, ser jeg ikke nogen Begrundelse for at afvise dette med en Henvisning til, at Arbejdsgiverforeningens Formand har udtalt, at det maatte være en Selvfølge, at det indkaldte Mandskab blev genantaget. Men hvis det er en Selvfølge, lad os da faa det lovfæstet, saaledes at de, der ikke betragter det som en Selvfølge, bliver nødt til at bøje sig. Den anden Indvending: at der muligvis er Arbejdspladser, hvor der ikke er Brug for den Mand, der har været indkaldt til Styrken, fordi der ingen Beskæftigelsesmuligheder er for ham, naar han kommer hjem — ja, det hører til den Slags Vanskeligheder, man vel nok kunde komme ud over ved Lovens Administration.

Jeg skal endnu en Gang anbefale det høje Tings ærede Medlemmer at stemme for vore Ændringsforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: For tre Aar siden rejste jeg ved Finanslovdebatten Spørgsmaalet om Genansættelse i Firmaer og paa Arbejdspladser af de Soldater, der var indkaldt. Forsvarsministeren meddelte mig, at man arbejdede med det Spørgsmaal, og jeg ved, der er god Virksomhed i Gang med Hensyn til at understøtte de unge og stimulere den offentlige Stemning, der bør være for, at disse unge skal have nemt ved at glide ind i deres Arbejdspladser igen. Jeg regner ogsaa med, uden at Ministeren behøver at svare derpaa, at en saadan Virksomhed vil blive særlig energisk udfoldet nu, saaledes at de unge, hvis de føler sig tilsidesat, naar de vender tilbage, kan henvende sig til Forsvarsministeren og faa den fornødne moralske Støtte.

Jeg har, da den højtærede Socialminister nøjedes med at svare med en Henvisning til sine Bemærkninger i Landstinget, gjort mig den Ulejlighed endnu en Gang at se efter, hvordan de Bemærkninger faldt,